

УДК 629.33:06

**ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ РОБІТ У СИСТЕМІ
ТЕХНІЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА РЕМОНТУ
АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ**

Куликівський Володимир Леонідович, к.т.н., доцент,
Поліський національний університет
e-mail: kylikovskiyv@ukr.net

Збереження, підтримання у справному стані транспортних засобів є пріоритетним завданням підприємств технічного сервісу [1, 2]. На сервісних

підприємствах, що виконують технічне обслуговування та ремонт транспортних і технологічних машин, велика кількість часу витрачається на операції, які не додають цінності (не несуть доданої вартості у послугах, роботах, матеріалах) та призводять до виробничих втрат.

У процесі аналізу виробничого досвіду провідних сервісних підприємств виділені основні види втрат:

- перевиробництво (необґрунтоване збільшення потужності підприємства, надлишкове обладнання, виконання операцій на які не надходило замовлення, дублювання робіт, надмірне узгодження);

- очікування (втрата часу працівниками через відсутність деталей, інструменту, затримки під час обробки, простою обладнання та нестачі потужностей);

- надмірне транспортування або переміщення матеріалів (рух матеріалів, деталей і готових виробів на склад та зі складу);

- зайва обробка (непотрібні операції під час виконання технічного обслуговування та ремонту, а також втрати, спричинені завищеними вимогами до якості);

- надлишок запасів (зайві запаси складових частин виробів, неефективне використання обладнання, що збільшує час виконання операцій, призводить до пошкодження деталей, витрат на транспортування та зберігання, затримок і зволікань);

- зайві пересування (всі непотрібні рухи, які доводиться робити працівникам технічного сервісу в процесі виконання технологічної операції за рахунок неправильної організації робочого місця);

- дефекти та перероблення (неякісно виконані технічні обслуговування або ремонти через низьку якість інструменту чи непродумане конструктивне рішення, які спричиняють виникнення дефектів і призводять до втрати часу та сил на їх усунення);

- нереалізований творчий потенціал сервісних працівників (втрати часу, ідей, навичок, можливостей удосконалення та набуття виробничо-промислового досвіду через неуважне ставлення керівництва підприємства до співробітників).

Проведеними дослідженнями, особливостей функціонування ремонтно-обслуговуючих підприємств, виявлені додаткові джерела втрат:

- нерівномірність виконання технологічних операцій (для прикладу, порядок робіт, графік, що змінюється, обумовлений не коливаннями потреб замовника, споживача, а зазвичай, специфічними властивостями багаторівневої ієрархічної системи, або неритмічний темп процесу, виконання операції, який змушує виробничих працівників спочатку квапитися, а потім очікувати);

- перевантаження обладнання та переобтяження працівників (з'являються у випадку роботи зі зростаючими темпами, швидкостями, чималими зусиллями упродовж довготривалого проміжку часу, в порівнянні з розрахунковими значеннями, навантаженнями).

На сучасному етапі розвитку управління автотранспортним господарством існує ряд підходів щодо вдосконалення організації робіт на

сервісних підприємствах: школа наукового управління; модель виробничого потоку; система ощадливого виробництва. Важливе місце у системі наукового управління займає комплекс заходів, який називається вивченням роботи. Система ґрунтується на припущенні про те, що використовуючи спостереження, вимірювання, логіку та аналіз, можна вдосконалити багато операцій ручної праці. Школа наукового управління надає важливого значення правильному підбору та підготовці працівників. Керівництво підприємства має надати працівникові необхідний мінімум знань та конкретні інструкції, в яких прописані робочі рухи у процесі виконання операцій, а також порядок та способи застосування стандартизованих інструментів. Незважаючи на практичну цінність, дана система обмежена, оскільки об'єктом вивчення є окремих працівник або група виконавців, а цілями досліджень – раціоналізація ручної праці та синхронізація роботи машини і оператора.

Модель виробничого потоку заснована на підвищеній спеціалізації працівників, максимальному роздрібненні операцій технологічного процесу та розміщенні обладнання і робочих місць у суворій відповідності до послідовності виконуваного комплексу дій.

Для усунення проаналізованих втрат найкраще підходить концепція ощадливого виробництва, що заснована на виключенні будь-яких дій, які споживають ресурси, але не створюють цінності (не є важливими) для кінцевого споживача, замовника. Даний системний підхід набув поширення на машинобудівних підприємствах. У той самий час, базові положення ощадливого виробництва можуть активно впроваджуються в сфері технічного сервісу автомобільного транспорту.

Література

1. Грушецький С. М., Яропуд В. М., Токарчук С. А. Організація експлуатації та технічного обслуговування транспортних засобів і машин в Україні і за кордоном. Техніка, енергетика, транспорт АПК. 2021. Вип. 112(1). С. 126–136.
2. Субочев О. І., Полоз Ю. О., Малищук В. Ю., Січко О. Є. Моделювання виробництва сервісних підприємств вантажних автомобілів. Конструювання, виробництво та експлуатація сільськогосподарських машин. 2019. Вип. 49. С. 221–232.

Міністерство
освіти і науки
України

Міністерство освіти і науки України

Національний університет біоресурсів і
природокористування України

Механіко-технологічний факультет

Кафедра транспортних технологій та засобів у АПК

Академія прикладних наук Університету
управління та адміністрування в Ополі

Академія інженерних наук України

Українська асоціація аграрних інженерів

**ЗБІРНИК ТЕЗ
доповідей
VI Міжнародної
науково-практичної конференції
«Автомобільний транспорт та інфраструктура»**

AutoTransport and Infrastructure

19-21 квітня 2023 року
м. Київ

ББК 40.7
УДК 631.17+62-52-631.3

Рекомендовано до друку рішенням наукової ради механіко-технологічного факультету Національного університету біоресурсів і природокористування України від 18 квітня 2023 р., протокол № 8 .

Збірник тез доповідей VI Міжнародної науково-практичної конференції «Автомобільний транспорт та інфраструктура» (19–21 квітня 2023 року). Національний університет біоресурсів і природокористування України. Київ. 2023. 250 с.

ISBN 978-617-8102-96-8

В збірнику представлені тези доповідей науково-педагогічних працівників, наукових співробітників, аспірантів і докторантів, студентів, фахівців транспортної галузі, учасників VI Міжнародної науково-практичної конференції «Автомобільний транспорт та інфраструктура», в яких розглядаються нинішній стан та шляхи розвитку автотранспортної галузі.

ISBN 978-617-8102-96-8

© НУБіП України, 2023.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Отченашко В. В., начальник науково-дослідної частини – голова організаційного комітету;

Братішко В. В., декан механіко-технологічного факультету – заступник голови організаційного комітету;

Тадеуш Покуса, проректор Академії прикладних наук Університету управління та адміністрування в Ополь, Польща – заступник голови організаційного комітету;

Киричок П.О., президент Академії інженерних наук України – заступник голови організаційного комітету;

Загурський О.М., професор кафедри транспортних технологій та засобів у АПК – секретар організаційного комітету.

Войтюк В. Д., професор кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту імені М. П. Момотенка;

Дьомін О.А., доцент кафедри транспортних технологій та засобів у АПК;

Калінін Є. І., завідувач кафедри тракторів, автомобілів та біоенергоресурсів;

Новицький А. В., завідувач кафедри надійності техніки;

Мацюк В. І., заступник декана з наукової роботи механіко-технологічного факультету, професор кафедри транспортних технологій та засобів у АПК;

Михайлович Я. М., професор кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту імені М. П. Момотенка;

Роговський І. Л., завідувач кафедри технічного сервісу та інженерного менеджменту імені М. П. Момотенка.

Савченко Л.А., завідувачка кафедри транспортних технологій та засобів у АПК.